

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **F. O.**, proti žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, se sídlem Orlická 2020/4, Praha 3, proti rozhodnutím Rozhodčího orgánu Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 14. 1. 2009, č. j. 16279/08/Ld, č. j. 16280/08/Ld, v řízení o návrhu na obnovu řízení vedeného Městským soudem v Praze pod sp. zn. 9 Ca 89/2009, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 7. 2010, č. j. 9 A 142/2010 – 6, o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudcům Městského soudu v Praze JUDr. Naděždě Řehákové, JUDr. Ivance Havlíkové a Mgr. Martinu Křížovi,

t a k t o :

Soudci Městského soudu v Praze JUDr. Naděžda Řeháková, JUDr. Ivanka Havlíková a Mgr. Martin Kříž **n e j s o u** v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 7. 2010, č. j. 9 A 142/2010 – 6, **v y l o u č e n i** z projednávání věci a rozhodování o ní.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 7. 2010, č. j. 9 A 142/2010 – 6, kterým byl odmítnut jeho návrh na obnovu řízení ve věci jeho žaloby proti rozhodnutím Rozhodčího orgánu Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 14. 1. 2009, č. j. 16279/08/Ld, č. j. 16280/08/Ld, vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. 9 Ca 89/2009.

Městský soud po podání kasační stížnosti prováděl úkony podle § 108 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). V této době žalobce podáním ze dne 8. 10. 2010 namítl podjatost všech soudců příslušného senátu Městského soudu v Praze, tedy jmenovitě JUDr. Naděždy Řehákové, JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže. Z vyjádření žalobce vyplývá, že podjatost jmenovaných soudců spatřuje zejména v tom, že soud nedoručil jeho podání (označené jako žaloba) žalované a nevyžádal si zaslání příslušného správního spisu, jak stanoví § 74 s. ř. s. Žalobce též poukazuje na průtahy v řízení, které jsou podle jeho názoru způsobeny: *„odmítáním zjišťovat tvrzené skutečnosti v součinnosti všech účastníků“*.

Soudci Městského soudu v Praze JUDr. Naděžda Řeháková, JUDr. Ivanka Havlíková a Mgr. Martin Kříž se shodně vyjádřili tak, že nemají žádný vztah k věci, k účastníkům ani k jejich

zástupcům, a že jim nejsou známy ani jiné skutečnosti, které by v dané věci zakládaly pochybnosti o jejich nepodjatosti.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník nebo osoba zúčastněná na řízení namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočnicka nebo znalce, senát po jejich vyjádření.

Nejvyšší správní soud v dané věci v první řadě vážil, zda je nezbytné o námitce podjatosti výše jmenovaných soudců rozhodnout, neboť byla žalobcem uplatněna až po odmítnutí jeho návrhu na obnovu řízení usnesením ze dne 28. 7. 2010, č. j. 9 A 142/2010 – 6, a po podání kasační stížnosti proti tomuto usnesení. V usnesení ze dne 18. 5. 2006, č. j. Nao 32/2005 – 34, k tomu zdejší soud v obdobné věci uvedl: *„I ve fázi po vydání rozhodnutí o věci samé (tj. v daném případě po vydání rozhodnutí o odmítnutí žaloby žalobkyně) je v případě, že proti rozhodnutí byla podána kasační stížnost a že tato stížnost je přípustná (srov. k tomu usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2004, č. j. Nao 23/2004 - 55, zveřejněné pod č. 408/2004 Sb. NSS), nezbytné (a tedy i přípustné) rozhodnout o námitce podjatosti soudců krajského soudu, kteří napadené rozhodnutí vydali, byla-li žalobkyní taková námitka vznesena. Je tomu tak proto, že ve fázi mezi podáním kasační stížnosti a předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o ní činí krajský soud podle § 108 s. ř. s. řadu přípravných úkonů směřujících k tomu, aby o kasační stížnosti mohlo být řádně rozhodnuto; v rámci toho je často potřeba vydávat i rozhodnutí procesní povahy (vyzvat k odstranění vad kasační stížnosti, rozhodnout o žádosti o osvobození od soudních poplatků či o ustanovení advokáta apod.), která se závažným způsobem dotýkají právního postavení účastníků a u nichž je třeba - stejně jako při rozhodování o věci samé - , aby byla vydána nepodjatými soudci.“*

V nynější věci však žalobce námitku podjatosti opírá pouze o tvrzení, že městský soud jeho podání nezaslal k vyjádření druhému účastníku řízení, přičemž poukazuje i na průtahy v řízení, které jsou dle jeho názoru rovněž způsobeny postupem soudu, aniž by ale namítal některý z výše uvedených zákonných důvodů pro vyloučení soudce. Z díkce shora citovaného ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. přitom jednoznačně vyplývá, že důvodem pro vyloučení soudce mohou být toliko pochybnosti o jeho nepodjatosti v důsledku jeho vztahu k dané věci nebo k některému z účastníků či jeho zástupci, a nikoliv subjektivní výhrady žalobce vůči jeho postupu v daném řízení.

Zdejší soud přesto považuje za nutné uvést, že žalobce podal návrh na obnovu řízení ve věci vedené městským soudem pod sp. zn. 9 Ca 89/2009 dne 21. 6. 2010. Dne 28. 7. 2010 byl jeho návrh usnesením č. j. 9 A 142/2010 – 6 odmítnut jako nepřipustný. Z toho důvodu nebylo vyžádáno vyjádření žalované k podanému návrhu. Proti tomuto usnesení podal žalobce dne 23. 8. 2010 kasační stížnost. Městský soud dospěl k závěru, že kasační stížnost nesplňuje všechny zákonné náležitosti, neboť v ní nejsou dostatečně specifikovány důvody, na základě kterých žalobce předmětné usnesení napadá, a dotyčného usnesením ze dne 6. 10. 2010, č. j. 9 A 142/2010 – 13, vyzval k odstranění tohoto nedostatku. Kasační stížnost proto nebyla dosud zaslána k vyjádření žalované; její vyjádření tím pádem nebylo podáno a nemohlo být tedy

zasláno žalobci. Uvedený postup městského soudu není nikterak neobvyklý a nezakládá žádné pochybnosti o nepodjatosti kteréhokoliv z členů příslušného senátu.

Vhledem k tomu, že u soudců JUDr. Naděždy Řehákové, JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže nebyl prokázán žádný vztah k věci ani k účastníkům, a rovněž s ohledem to, že nebylo zjištěno, že by se některý z jmenovaných soudců podílel na rozhodování dané věci v předchozím řízení u správního orgánu, návrh na jejich vyloučení z projednávání a rozhodování věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 A 142/2010 nebyl shledán důvodným.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. prosince 2010

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu